V. Vrub. Bibl

ŠALTINIS

Krynica

Biełaruskaja Narodnaja Hazeta

Vychodzić u aŭtorki i piatnicy.

№ 34 (743).
Cana 10 ct.
VILNIA, 30.IV.1940 h.
Hod vydańnia XXII.

Padpiska na hod — 5 litaŭ, na paŭhoda — 3 lity. Zahranicu — ŭdvaja daražej.
Abviestki: za 1 mm u tekście 40 ct., za tekstam 30 ct.

Adresas red.-adm.: Vilnius, Pylimo g-vė 1—2, tel. 28-32
Adres red. i admin.: Vilnia, Zavalnaja vul. 1—2.
Redakcyja i administracyja adčyniena 10—14 hadz.
Redaktar pryjmaje 15—16 hadz.

Palityka bankrotaŭ

Lohka dahadacca, ab kim tut mova: ab niedabitkach učarašniaj Polščy. Pradstaŭniki jaje paŭciakali ŭ Francyju i Anhliju i adtul šyraka i hrozna machajuć rukavami i strašać lićvinoŭ, niemcaŭ, nu i — biełarusaŭ.

U sapraŭdnaści heta vyhladaje tak: praz radyjo z Paryža, Londana i inšych francuskich i anhlickich radyjostancyjaŭ časta možna pačuć zakliki hetkaha źmiestu: pryjdzie—i ŭžo nie zaharami — čas raspłaty z tymi, što siańnia panujuć nad ziemlami, jakija ŭčora jašče należali da Polščy. Pomsta budzie žorstkaja i rašučaja. Na Vostraj Bramie załapočuć polskija ściahi i hrozna ŭzdyjmie svaje mahutnyja krylli biely aroł. Polšč chutka vierniecca da svajej mahutnaści i sławy. Jana musić być mahutnaj, vialikaj („mocarstwowaj"). Sačycie ciapier usich tych, što kryŭdziać palakoŭ, kab nia minuła ich polskaja spraviadlivaść. Niemcy, lićviny, biełarusy, balšaviki chutka dačakajuć pomsty za polskija kryŭdy.

Hetak i padobna strašać z čužyni polskija siańniašnija emihranty. „Nabožnymi" i „patryjatyčnymi" pačuvańniami byli palaki pierapoŭnieny pierad svajej katastrofaj, u časie katastrofy i ciapier, kali ŭsia panskaja fanaberyja skončana i kali nia vidać dla jaje pavarotu.

Što možna skazać ab hetym? Chiba tolki toje, što heta prajaŭ chvarablivy, heta polskaja patolohija i za heta na ich nie złavacca treba, a tolki spačuvać im.

Takija bredni adnak znachodziać niamała naiŭnych ludzioŭ, jakija ŭ ich vierać. Tak napryklad, tut u Lićvie možna spatkać „palakoŭ", jakija „ŭžo viedajuć" ab časie, kali tut buduć anhlickija bazy, a navat nazyvajuć čas, kali ŭ Litvu i ŭ Zach. Biełaruś maje viarnucca Polšč.

Sapraŭdy treba dzivicca i z hutarak henych „vialikich" polskich emihranckich palitykaŭ, i z naiŭnych ichnich słuchačoŭ, jakija nia bačać sapraŭdnaści. Prad usim siańnia jašče ničoha peŭnaha nia možna skazać ab vynikach vajny na Zachadzie. A dapuściŭšy navat pieramohu Francyi z Anhlijaj, jašče zusim nia možna kazać, što maje paŭstać Polšč anarchičnaja, złosnaja, kuślivaja i da taho nia tolki na svaich, ale čamuści i na čužych ziemlach, za jakija, kab ich zdabyć, dyk treba było-b viaści novuju vajnu. Jasna, što Francyi z Anhlijaj na vypadak ich pieramohi i praz hałavu nia projdzie dumka, kab budavać Polšč tam, dzie jaje niama i zvańnia.

Ad palakoŭ badaj niemahčyma pačuć ničoha pozytyŭnaha, tvorčaha ab polskaj budučyni. Zamiest pracavać pozytyŭna nad saboj i nad svaim narodam, polskija palityki tolki lubujucca ŭ pačućciach pomsty, anarchii, nienaviści. Sapraŭdy patolohičny prajaŭ. Hetak čuć i hetak dumać mohuć tolki bieznadziejnyja palityčnyja bankroty.

V. Vyškovič

ŠTO PALAKI MAJUĆ U LIĆVIE

Palakoŭ u Vilni i Vilenskim Kraju, pavodle pracy dr. Villamsa, zamieščanaj u žurnale „Kosmos", (№ 1-3, 1940 — Kaŭnas) jošč kala 80 tys., z jakich vialikaja bolšaść tutejšaha pachodžańnia. Inakš kažučy — heta spolonizavanyja lićviny i biełarusy. Biazumoŭna šmat jošć praŭdzivych palakoŭ, jakija najechali siudy padčas polskaha panavańnia i ŭ časie polska-niamieckaj vajny jak uciekačy. Varta tady kinuć vokam, z jakich pravoŭ karystajuć hetyja achviary polskaj kolkiviakovaj polonizacyi na našych ziemlach i paraŭniać, što biełarusy i lićviny mieli na svajej rodnaj ziamielcy pad panavańniem polskim.

Voś ža try z pałavinaj miljony zhuščanaj masy biełaruskaha nasielnictva nia mieli nivodnaha kaścioła, nivodnaje carkvy, dzie abaviazvała-b biełaruskaje słova ŭ propaviedziach i dadatkavych nabaženstvach. A 80 tys. palakoŭ majuć bolš čym patrebna ksiandzoŭ i svajho biskupa, zajadłaha polonizatara našaha kraju. Jany-ž i dasiul jašče trymajuć u pałonie katalicki kaścioł, jaki słuža i dalej spravam polonizacyi i budučaj „Polski Mocarstwowaj", a biełarusy-kataliki ŭ Vilni, jak i pierad 20-ciu hadami, dziakujučy haścinnaści litoŭskaj parachvii, molacca jak kutniki pry kaściele śv. Mikałaja. Tym časam nie adzin kaścioł u Vilni prosta pustuje, a arcybiskup Jałbžykoŭski i dasiul nia choča pryznać našych pravoŭ na śviatyniu.

Biełarusy za časoŭ polskich, mieli toki adnu himnaziju i tuju pad zorkim nahladam palicejskich ahientaŭ roznaj maści, jakija demaralizavali našu moładź roznymi palicejskimi metodami. Pačatkavych školaŭ biełarusy tak jak i nia mieli. Palaki-ž siahońnia majuć niekalki himnazijaŭ i školaŭ specyjalnych bolš čym litoŭskich i biełaruskich razam uziatych, a pačatkavych školaŭ chiba sotni ŭ całym kraju razam z Vilniaj.

Palaki ŭ Lićvie majuć čatyry štodzienniki ŭ movie polskaj. A za časoŭ polskich nichto nia čuŭ ani vodnaha słova biełaruskaha z radyjostancyjaŭ Polščy! Polskija „kulturniki" prosta krali naš folklor, našy narodnyja bahaćci, pierakładali na polskuju movu i padavali na ŭvieś śviet, jak „piosenki ludowe z Wileńskiego".

U halinie haspadarčaj palaki siahońnia taksama majuć usio, što mieli i raniej. A pad polskim panavańniem navat sołtysam nia moh być śviedamy lićvin ci biełarus.

Anton Kavalkoŭ

Ab hranicach Polščy

Hazeta „Christian Science Monitor" piša, što vice-ministr Zł. Štataŭ Paŭnč. Ameryki Summer Welles u svaich naradach z polskim uradam u Francyi aściarožna staraŭsia nia dać zrazumieć, što Zł. Štaty Pnč. Ameryki buduć padtrymlivać imknieńni da adbudovy Polščy ŭ pradvajennych hranicach z 1.XI. 1939 h. Urad Złučanych Štataŭ pa vajnie choča bačyć Polšč niezaležnaj, ale nie ŭ takich hranicach, jakija jana mieła prad vajnoj, bo prad vajnoj Polšč nia była toj, jakoj stałasia paśla Versalskaha traktatu. Polšč samavolna pryłučyła da siabie čužyja terytoryi.

Vyšejšyja ŭradaŭcy ŭ Wašyngtonie z vialikaj uvahaj śladzili zajavy niekatorych siabroŭ anhlickaha ŭradu, katoryja kazali, što Anhlija i Francyja nia buduć vajać z SSSR, kab viarnuć Polščy terytoryju zaniatuju Savieckim Sajuzam.

Uspaminaje henaja hazeta i toj fakt, što na mirnaj kanferencyi 1918 h. lord Curzon nie padtrymlivaŭ zvarotu Polščy całaha abšaru adabranaha ad Rasiei, jaki znachodziŭsia pad Polščaj 1.IX.1939 h.

Uvaha! **Uvaha!**

Na ahulnuju prośbu našych čytačoŭ, pradoŭžana jšče lhotnaja padpiska na adzinuju ŭ nas biełaruskuju hazetu

„K R Y N I C A"

Chto da 1.V. apłacić hadavuju padpisku na „K r y n i c u," toj aprača samoj hazety atrymaje jšče cennuju premiju.

Padpiska na „KRYNICU" ŭ hod vynosić usiaho p i a ć l i t a ŭ

Padpisku možna apłačvać abo asabista ŭ redakcyi, abo prysyłać hrošy poštaj, adresujučy:

„K r y n i c a's" Administracijai,
Vilnius, Pylimo g-vė 1

Кім ён ёсьць?

На першай бачыне папярэдняга нумару „Крыніцы быў зьмешчаны артыкул, у якім, у сувязі з праваслаўным Вялікаднем, хрысьціяне ў імя Хрыста заклікаліся да ўзаемнае згоды і любові між сабою. Прыкладам выяўленьня гэтае згоды і любові перад усім павінны быць архіпастыры і пастыры. Як жа гэтая справа выглядае ў нас у сапраўднасьці?

У апошнія дні страстнага тыдня, як і ў дні Вялікаднага сьвята, нейкая вышэйшая сіла цягне на Службы Божыя ў сьвятыні людзей нават мала рэлігійных, тым болей цяжка ня браць удзелу ў Службе Божай у гэтыя дні для духаўнікоў. Віленскі Архіепіскап Уладыка Хвядос меў намер служыць у гэтыя сьвятыя дні ў Пятніцкай царкве. Аднак-жа 24.IV сёл. прат. Дзічкоўскі, які служыць у Пятніцкай царкве, атрымаў ад прат. Ярмалюка афіцыяльны загад, у якім зазначана, што Ковенскім мітрапалітам Элеўфэрым забаронена служыць Уладыцы Хвядосу ў Пятніцкай царкве.

Вось і прыкладнае выяўленьне Хрыстовае любові з боку архіпастыра.

Паўстае пытаньне: якім правам Ковенскі архірэй Элеўфэры, заняўшы самавольна Віленскую кафедру, аддаліў ад Божага Прастолу ў гэныя сьвятыя дні любімага праваслаўнымі вернікамі Уладыку Хвядоса?

Арх. Піліп Марозаў у сваім адкрытым пісьме на імя мітр. Элеўфэрага нязбіта даказаў ужо некананічнасьць мітр. Элеўфэрага, а нават туманнасьць і неправаслаўнасьць яго дагматычных паглядаў. Сваімі дзеяньнямі мітр. Элеўфэры ўнёс поўную разруху ў нашае царкоўнае жыцьцё і ўносіць далей, і таму паўстае пытаньне: кім ён ёсьць? Хай-жа на гэтае пытаньне дасьць сумленны адказ грамадзянства ня толькі праваслаўнае, але і іншых хрысьціянскіх веравызнаньняў.

Вернік

Litoŭskija damahańni ŭ spravach kaścielnych u Vilni

25 h. m. delehacyja 14 litoŭskich arhanizacyjaŭ padała arcybiskupu Jałbžykoŭskamu memorandum, u jakim damahajecca: 1. uviadzieńnia ŭva ŭsich Vilenskich parachvijalnych kaściołach nabaženstvaŭ specyjalna dla ličvinoŭ z litoŭskimi pieśniami i kazańniami, 2. naznačeńnia ksiandzoŭ probarščaŭ i vikarych ličvinoŭ, 3. dapuščeńnia litoŭskich ksiandzoŭ u Kuryju, 4. dać mahčymaść litoŭskaj moładzi vučycca ŭ Vilenskaj Duch. Seminaryi, 5. adpraŭlać sumu ŭ kožnuju niadzielu i śviata ŭ adpaviedny čas u Katedry dla ličvinoŭ-katalikoŭ.

Hetaja samaja delehacyja, z henymi-ž damahańniami maje chutka vyjechać u Kaŭnas da nuncyja Centozy.

Dumajem, što treba było b panavić svaje damahańni ŭ spravie kaścielnaj i biełarusam-katalikom. Bo patrebu biełaruskich kazańniaŭ u kaściołach na vioscy, dzie sialanie havorać pabiełarusku, a tak-ža patrebu asobnaha kaścioła dla biełarusaŭ katalikoŭ u Vilni para ŭžo najvyšejšaja zaspakoić.

Kamu treba mieć „Kartu Pracy“

Načalnik m. Vilni i pavietu vydaŭ zahad, na asnovie jakoha ŭsie žychary nia majučyja litoŭskaha hramadzianstva (pašpartu) pavinny asabista staracca atrymać „Kartu Pracy“—dazvoł na pracu. Zahad hety abaviazvaje nia tolki specyjalistaŭ, ale staražoŭ damoŭ i navat chatnich rabotnicaŭ, a nie abaviazvaje tych, katoryja pracujuć časova i tych, što pracujuć pry lasnych i ziemlarobskich robotach. Ułaśniki pradpryjemstvaŭ pramysłovych, handlovych, ramieśnickich i im padobnych, katoryja dajuć rabotu bolšaj kolkaści rabotnikaŭ i nie źjaŭlajucca litoŭskimi hramadzianami, taksama abaviazany mieć „Kartu Pracy.“ Aprača hetaha henyja-ž ułaśniki pavinny mieć dazvoł na viadzieńnie svajho pradpryjemstva i dazvoł na davańnie ŭ im raboty niehramadzianam Litvy.

Karty pracy vydajuć kamisaryjaty palicyi, a dazvoły na viadzieńnie pradpryjemstva i davańnie raboty niehramadzianam—administracyjny departamant Ministerstva Nutranych Spraŭ za adpaviednuju płatu.

Kamunikat

Biełaruskaj Hrupy P.S.P. Litoŭskaha Čyrvonaha Kryža

Ad 1 traŭnia sioleta pry Biełaruskaj Hrupie Litoŭskaha Čyrvonaha Kryža adčyniajecca stałoŭka na 500—600 zarejestravanych u Čyrvonym Kryžy asobaŭ.

Kiraŭnictva Biel. Hrupy zaprašaje biełaruskaje hramadzianstva na ŭračystaje aśviačeńnie i adkryćcio stałoŭki, jakoje adbudziecca a hadzinie 16-taj u aŭtorak 30.IV u jaje pamieškańni na vulicy Łatačok Nr. 3 kv. 1.

Kiraŭnictva Biełaruskaj hrupy Lit. Čyrvonaha Kryža.

Vilnia, 26.IV.1940.

Zahraničny handal Litvy ŭ I kvartale 1940 hodu

Pavodle statystyčnych dadzienych, u I-šym kvartale 1940 hodu (ŭ m-cach: studzieni, lutym i sakaviku) vyviezîena z Litvy roznych spažyvieckich praduktaŭ i tavaraŭ na 56,591,600 litaŭ, a pryviezîena ŭ Litvu tavaraŭ na 44,159,400 litaŭ. Takim čynam da 1 krasavika litoŭski handal z zahranicaj byŭ dadatnim na 12,432,200 litaŭ. U paraŭnańni z 1939 i 1938 h. u hetkim samym časie handal amal nie źmianiŭsia.

Biełarusy-Kataliki

Kuplajcie

„MAJOVUJU ČYTANKU“

KS. VIKTARA ŠUTOVIČA

i karystajcie z jaje ŭ časie majovych nabaženstvaŭ

Cana 50 centaŭ.

Vypisać-kupić možna ŭ Biełaruskaj Knižarni „PAHONIA“. Vilnia, Pylimo (Zavalnaja) g-vê 1.

A. Kumša

Z litoŭskaj narodnaj tvorčaści

Jak charaktar kožnaha čałavieka i paasobnych narodaŭ, tak i charaktar ličvinoŭ, ich narodnyja i kulturnyja prykmiety, latucieńni, pieražyvańni, abyčai, zababony, staradaŭny vobrazny i elestyčny jazyk — słovam, usio toje, što tvora svomuju, apryčonuju sa ŭsimi svomaściami psychiku litoŭskaha narodu, najlepš, najjarčej adbivajecca ŭ narodnaj paezii: bylinach, kazkach, pryhavorkach, bajkach i pieśniach. Nad apośnim rodam narodnaje paezii—pieśniaj, jakaja mo' najhłybiej zakranaje struny ludzkoje dušy, tut krychu spynimsia.

Litoŭski narod šmat maje pieśniaŭ— *dainos*. Tvaryŭ jon ich na praciahu mnohich stahodździaŭ. Najcikaviejšyja pieśni pahanskaje Litvy, siahajučyja časta sivoj minuŭščyny, pamiać ludzkaja nie zmahła dachavać. Ab isnavańni takich pieśniaŭ uspaminajuć staryja chroniki i tradycyja. Paetyčnuju vartaść litoŭskaje narodnaje pieśni pieršy adkryŭ i naležna acaniŭ niamiecki paet Lessing, jaki ab joj tak vyražajecca: „Niadaŭna pierahladaŭ litoŭski słoŭnik Ruhiga, u jakim na kancy znajšoŭ pry zaŭvahach nad jazykom vialikuju redkaść, katoraja mianie vielmi ŭściešyła— pajmienna litoŭskija dainos, śpiavanyja prostymi viaskovymi dziaŭčatami. Jakija-ž naiŭnyja žarty, jakaja-ž miłaja prastata. Na padstavie hetych pieśniaŭ lohka pieraканасса, što pad každym niebam rodziacca paety, što subtelnyja i dalikatnyja pačućci nie źjaŭlajucca vyłučnaj ułasnaściaj cyvilizavanych narodaŭ.“ Hetulki Lessing.

Ličviny lubiać piajać i piajuć pry kožnaj nahodzie. Litoŭskija narodnyja pieśni — dainos, u zaležnaści ad źmiestu, možna padzialić na pieśni lubovi, pieśni histaryčna-mitolohičnyja, pieśni pracy, hulniaŭ i h. d. Z vyšnazvanych pieśniaŭ rytmam i chvormaj vydzialajucca pieśni chaŭturnyja (płaču i žalu,) majučyja svoj specyjalny nazoŭ „*raudos*.“ Najbolš raspaŭsiudžanyja pieśni luboŭnyja. U ich my bačym litoŭskuju dziaŭčynu jak pradzie kudzielu, tče krosny, bielić pałatno, vyšyvaje ručniki, jak pamahaje maci ŭ chatniaj rabocie, jak padlivaje rutu i miatu ŭ svaim sadočku—aharodčyku. Da luboŭnych pieśniaŭ treba zaličyć tak-ža pieśni viasielnyja. U viasielnych pieśniach strojnaja maładaja ličvinka vystupaje z viankom ruty na hałavie. Čuła raźvitvajecca z matkaju, siostrami i bratami, jedzie da mužа i tut sa ślaźmi ŭ vačoch składaje zialony, dziavočy vianok ruty.

Niamiecki daśledčyk Fried. Kurschat trafna kaža, što ŭ litoŭskaj viasielnaj pieśni bolš niejkaj melancholii, sumu, zadumy, čym radaści. Maładaja škaduje supolna pieražytych hadoŭ u siam'i baćkoŭ, staić na psychičnym razdarožy; z miłaj prošłaściu ŭstupaje ŭ niaviedamaje zaŭtra.— Treba adciemić, što luboŭ vystupajučaja ŭ dainach heta čystaja luboŭ, subtelnaja, paprostu nie ziamnaja, dalokaja ad taho, što pachnie seksualizmam i hrubym erotyzmam. Zaduma, melancholija, vialikaja pačućciovaść, prastata, symbolika, liryzm — voś hałoŭnyja prykmiety litoŭskich „dainaŭ.“

Narodnaju tvorčaść tłumačyć nia možna, treba čytać jaje ŭ aryhinale, kudy i adsyłaju zacikaŭlenych.

Aproč pieśniaŭ luboŭnych, znachodzim tak-ža pieśni histaryčna-mitolohičnyja. Adnak, jak było ŭžo skazana vyšej, šmat ich, mo' najcikaviejšych, zahinuła. Pieśni histaryčnyja adbivajuć u sabie vajennyja pachody i śviatlejšyja karty litoŭskaje historyi. Tut pačujem recha słaŭnaj pieramohi nad kryžanoscami z 1410 hodu pad Hrunvaldam, vojny sa švedami, pa-

BIEŁARUSKAJA CHRONIKA

Z dziejnaści Biełaruskaha Centru. Dziejnaść Biełaruskaha Centru ŭ Vilni što raz bolš ažyŭlajecca. Dasiul kožnaja niadziela była vykarystyvana dziela arhanizacyi viedamych „Niadzielnikaŭ", u prahramu jakich uchodzili referaty, deklamacyi, vystupleńni choraŭ i muzykantaŭ. Ciapier dla hetkaj-ža pracy buduć vykarystyvanyja i śviatočnyja dni.

I tak 2-ha maja, u dzień katalickaha śviata „Ŭšeście", u zali Biełaruskaje Prohimnazii, Daminikanskaja vul. № 3—5 (uchod z panadvorka) zachadami Bieł. Centru praf. St. Lubič-Majeŭski pračytaje referat na temu: „Polskaja dziaržaŭnaja nacyjanalnaja palityka na biełaruskich i litoŭskich ziemlach". Paśla referatu buduć deklamacyi tvoraŭ biełaruskich paetaŭ. Pačatak a hadz. 17. — Ŭchod volny i biasplatny.

4.V. Miašany chor Bieł. Centru ładzić kancert-viečarynu. Ŭ prahramie: vystupleńni choru, paśla skoki (tancy).

5.V. adbudziecca čarhovy „Niadzielnik". Referat na temu: „Pačatki biełaruskaha nacyjanalnaha adradženskaha ruchu ŭ Piaciarburzie" pračytaje praf. Vaclaŭ Ivanoŭski.

13.V. adbudziecca akademija ŭ češć Fr. Bahuševiča.

Pamior baćka hram. P. Rodzieviča. Nadoviačy ŭ Vilni pamior baćka rehienta Choru Bieł. Centru hram. P. Rodzieviča. Z hetaj pryčyny vyražajem hram. P. Rodzievíču hłyboki spahad.

Knižku S. Sacharava možna kupić u Vilni. Paviedamlajecca, što novuju knižku viedamaha bieł. dziejača ŭ Łatvii S. Sacharava p. n. „Народная творчасьць Латгальскіх і Ілукстэнскіх беларусаў", ab jakoj u minułym numary „Krynicy" drukavałasia recenzija, možna kupić u Vilni ŭ Biełaruskaj Knibarni „Pahonia" (Zavalnaja vul. 1). Cana knižki 2,50 lity (z pierasyłkaj paštovaj 2.75).

Nastupny numar „Krynicy", z pryčyny śviata Ŭšeścia, vyjdzie raniej zvyčajnaj pary i budzie ŭ prodažy ŭžo ŭ čaćvier 2 maja.

Z Savieckaj Biełarusi

Hadoŭla sierabrystych lisoŭ. Ŭ Servečy, b. majontku V. Kozieł-Pokleŭskaha, dzie dasiul hety abšarnik vioŭ na svaju ruku hadoŭlu sierabrystych lisoŭ, dalej budzie biełaruski „źvierasaŭhas". Apača taho buduć arhanizavany specyjalnyja fermy ŭ paasobnych kałhasach, dzie tak-ža buduć hadavać sierabrystych lisoŭ i inšych źviarat z darahimi skurkami-futrami.

Budžet Savieckaj Biełarusi. Na adbyŭšajsia ŭ Maskvie 6-j sesii Viarchoŭnaha savietu SSSR zaćvierdžany budžet BSSR, jaki na 1940 hod pavialičany suproć budžetu 1939 hodu na 815 mil. rubloŭ i dasiahnuŭ sumy ŭ 2.114.612.000 rubloŭ. Apoč taho, na prośbu staršyni ŭradu BSSR Kisialova, sesija dadała da vyšpamianionaje sumy jašče: 10.000.000 rubloŭ na tarfianyja raspracoŭki ŭ Biełarusi dy 2.500.000 rubloŭ na pierabudoŭku młynoŭ.

Biełarusy ŭ Łatvii

Dzień siamiejki. Łatvijskija biełarusy rychtujucca da pryniaćcia dziejnaha ŭdzielu ŭ adznačańni dnia siamiejki, jaki adbudziecca 5-ha traŭnia. Na hety dzień namiečany dakłady, a taksama i nabaženstva, jakoje adpravić a. Michał Kraŭčanka dla pravasłaŭnych siamiejak u carkvie Michała Archanhieła na Łathalskaj vulicy ŭ Ryzie.

Biełaruskaja pieśnia na ryskich estradach. Za apošnija 20 hod biełaruskaja pieśnia patrochu pačynaje zavajoŭvać uvahu duža muzykalnaje ryskaje publiki. Pačynajučy z časoŭ T-va „Baćkaŭščyny" i praz vystupleńni biełaruskich choraŭ Dźvinskaje i Ryskaje biełaruskich himnazijaŭ, i praz pieradačy praz radyjo, roblenyja z inicyjatyvy biełarusaŭ, zacikaŭleńnie biełaruskaj pieśniaj pieradałosia i niebiełaruskamu hramadzianstvu Ryhi. Adbyłosia niekalki vystupleńniaŭ viedamaj łatyskaj śpiavački Irmy Jaŭndzem, jakaja zaŭsiody ŭ svaju prahramu ŭklučała biełaruskija pieśni, mieŭšyja vialikuju ŭdaču, pačaŭ vystupać z biełaruskimi pieśniami kvartet Lva Hryŭskaha, a ciapier viedamy śpiavak Ryskaje opery, hram. E. Michelson ukluČyŭ u svoj repertuar najnaviejšyja biełaruskija harmanizacyi kampazytara Krasieva. Vykananyja im na kancercie 17 krasavika dźvie biełaruskija pieśni vyklikali ŭ łatyskaj i rasiejskaj presie duža dobruju acenu svajej miłahučnaściu i tonkaju pačućciovaściu. 8-ha maja adbudziecca vystupleńnie rabotnickaha choru parcelanavaj fabryki Kuźniecova z vialikim kancertam ŭ Domie Kanhresaŭ; kiraŭnik choru A. V. Cypurdziejaŭ taksama ŭklučyŭ u repertuar hetaha choru i biełaruskija pieśni.

Ahulny schod Biełaruskaha T-va ŭ Łatvii. Ŭ niadzielu, 21 ha krasavika, jak my ŭžo pisali, adbyŭsia ahulny schod Biełaruskaha Tavarystva ŭ Łatvii. Staršynioj schodu byŭ vybrany hram. K. Jezavitaŭ, sakratarom — vučyciel J. Kajała. Schod ušanavaŭ ustańniem pamiać pamioršych siabroŭ: Ryhora Płyhaŭki i Ściapana Romaša, a zatym pryniaŭ spravazdačy: staršyni T-va hram. P. Miranoviča ab pracy Praŭleńnia za minuły hod, skarbnika hram. Stanieviča ab stanie kasy T-va i ab prajekcie biudžetu na hety hod, staršyni Revizyjnaje Kamisii hram. J. Kamaržynskaha ab vynikach revizii spraŭ i pracy Praŭleńnia.

Zaćvierdziŭšy spravazdaču ab pracy praŭleńnia i biudžet na 1940 hod, schod zrabiŭ pieravybary Praŭleńnia i Revizyjnaje Kamisii. Ŭ novaje Praŭleńnie ŭvajšli: staršynioj — P. Miranovič, siabrami — S. Sacharaŭ, E. Stanievič, J. Kajała i Kučyk, kandydatami — A. Antanievič i Kukiel. Ŭ Revizyjnuju Kamisiju vybrany: siabrami — Ŭł. Pihuleŭski, Ŭł. Kašpiarovič i J. Kamaržynski, kandydatami — M. Kašpiarovič i Kroman. Ŭ dapamohu skarbniku dla zboraŭ siabroŭskich składak vybrany: S. Sićko, Staškievič i Čarkoŭskaja.

Paśla pieravybaraŭ schod pryniaŭ dźvie spravazdačy hram. Ŭł. Pihuleŭskaha: 1) ab stanie hrašovych spravazdačaŭ źlikvidavanaha T-va Biełaruskich Vučycialoŭ u Łatvii, majemaść i dzielavodztva jakoha pieraniaty Biełaruskim T-vam, i 2) ab stanie Stypendyjalnaha Fondu, jaki isnavaŭ ad 1927 hodu pry Biełaruskim Addziele ministerstva aśviety, jaki paśla byŭ pieradadzieny ŭ T-va Biełaruskich Vučycialoŭ. Dla padrabiaznaha vyśviatleńnia padniatych u hetych dakładach pytańniaŭ vybrana asobnaja kamisija, jakaja pavinna budzie zrabić dakład ab vynikach svajej pracy na schodzie T-va 19-ha maja.

---

miatnuju viasnu 1812 h. i na't ab suśvietnaj vajnie. Pieśni mitolohičnyja vyvodziać na tajomnyja palanki dubroŭ i klanovych lasoŭ karahody rusałak, nimfaŭ, lasunoŭ i pradstaŭlajuć, jak syny bahoŭ siarebranym nievadam vyłaŭlajuć z zimnaj krynicy załaty piarścionak zialonaj krasuni.

Sa śvietu raślinnaha najčaściej uvodzicca ruta, roža, laleja. Heta lubimyja kvietki litoŭskaje pieśni. Ruta zielanieje ŭ čornych, dziavočych vałasoch, roža bujna raśćvitaje na mahiłach baćkoŭ, laleja ŭpryhažaje hroby za rana raźvitaŭšychsia z hetym śvietam maładzic. Nad kurhanami, dzie chavajucca śłady prodkaŭ, šumiać viekavyja duby. Bez, višnia i arešyna (laščyna) pryśviečany pieśniaju bahom.

Z ptušak u pieśni niemałoj pašanaj ciešycca ziaziula (gegužis), kruk, lebiadź (gulbis). Jany prynosiać ščaście i niaščaście. Z chatnich ptušak treba adciemić pieŭnia i čornuju kurycu.

Z usiaho vyšejskazanaha lohka ŭjavić, što litoŭski narod na't užo ŭ paru pahanskaha peryjadu svajej historyi, mieŭ vysokuju duchovuju kulturu. Śłady hetaje sobskaje kultury bačym, razhladajučy davoli abmiažovany adrezak narodnaje tvorčaści — pieśniu. Subtelnaść, dalikatnaść vyražeńniaŭ, elastyčnaść i piaščotnaść moŭy pazvalajuć nam pryjści da takich vyvadaŭ. Tamu padsuvanyja dumki ab varvaryźmie litoŭskaha narodu ŭ čas pryniaćcia im chryścijanstva, jak heta robiać mnohija pierad usim polskija vučonyja i historyki, nia vytrymoŭvajuć krytyki.

Kančajučy hetyja karotkija zaŭvahi i razvažańni nad litoŭskaj pieśniaj, addaju hołas p. prafesaru Vincas-Kreve (Mickevičius). Pasłuchajma, što ab litoŭskaj pieśni kaža litoŭski vučony i paet:

„Jość u našaj ajčynie šmat pieknych vakolic, słaŭnych čynami našych prodkaŭ, ale najpiakniejšaja i najsłaŭniejšaja — heta kraina Dajnova (Kraina Pieśniaŭ — A. Kumša), viedamaja sa svaich vysokich uzhorkaŭ i šyrokich łahčyn, tajomnych lasoŭ i ciomnych huščaroŭ. Tudoju čałaviek nia projdzie, ani źvier nie pralezie, tolki małyja ptuški-ščabiatuški pieralatuć, tolki ziaziulki i sałaviejki, što rańniaju paroju i poznym viečaram śpiavajuć, ažyćciaŭlajuć svajoju pieśniaj lasnuju cišyniu.

„Ale zvučniej za małych ptušak i sałaviejkaŭ śpiavajuć maładyja siastrycy, viasiołyja dziaŭčaty Krainy Dajnova. I śvitańniem i zmrokam zvučać ich pieśni. Zvučać pa ciomnych lasoch i zialonych łuhoch, dzie zhrabajecca siena i na šyrokich paloch, dzie maładzicy žnuć žyta i ŭ višniovym sadzie, dzie pry čakańni maładoha chłapca.

O! Zvučnaja pieśnia ab usim śpiavaje, ab usim uspaminaje: ab jasnaj viaśnie, ab mładkaj vosieni, ab ciarpieńniach maładoha žaŭniera adychodziačaha na vajnu i ab sumie maładoj dziaŭčyny, što kachaje niaviernaha chłapca. Zvučnaja pieśnia dziaŭčyny — lalejki ab usim pomnić, usio vyśpievaje, ab usim raskaža: ab vialikaj minuŭščynie, ab słaŭnych čynach starych baćkoŭ i ab štodziennych złybiedach, jakija mučyli litoŭskuju ziamlu. Usie hetyja pieśni i pieknyja, i zvučnyja, i milyja, i nie nasłuchacca ich davoli, choć słuchaŭ-by ich praz dzień i celuju noč."

Sučasny zvon žaleza, mechanizacyja žyćcia nia spryjajuć raźvićciu narodnaj pieśni. Adnak u miascovaściach dalejšych ad miesta i kamunikacyjnych šlachoŭ hrymiać staryja i tvoracca novyja narodnyja litoŭskija pieśni.

Litoŭskaja narodnaja pieśnia, jakuju časta čujem u litoŭskaj vioscy, a ciapier u Vilenskim Radyjofonie, vielmi mocna prypaminaje nam biełaruskuju pieśniu. Vyjaśnieńnie pytańnia, čym rožnicca, a ŭ čym jość padobnaja litoŭskaja narodnaja pieśnia da bieł. narodnaj pieśni — pakidaju specyjalistam.

Što čuvać na frontach i ŭ palitycy

Pavodle hazetnych padličeńniaŭ **niamiecki korpus u Narvehii** naličaje ŭžo kala 100,000 asob i kožny dzień pavialičajecca na 3,000 žaŭnieraŭ, katorych pieravoziać niemcy z Danii ŭ Oslo karablami, a ŭ inšyja miascovaści vialikimi samalotami. Siły sajuźnikaŭ **Anhlii i Francyi** na pałovu mienšyja, ale jany tak-ža kožny dzień pavialičajucca novymi transpartami z Anhlii i Francyi. Ščaście ŭ baraćbie pieramiennaje. Na mory badaj usieŭładna panuje Anhlija, zatoje ŭ pavietry pieramahaje Niamieččyna. Dziela taho sajuźniki pastanavili vysłać u Narvehiju kala 1000 bombavozaŭ, kab dać naležny adpor niamieckamu pavietranamu fłotu. Na suchapućci, u samoj Narvehii ŭ niekatorych miascoch pieramahajuć niemcy, a ŭ niekatorych—sajuźniki. Anhlijcy dakazvajuć, što jany absalutna zablokavali Narvick, a taksama i port Torndhejm i pieramoha ichniaja ŭ hetych miestach—heta sprava niekalkich dzion.—Niamieččyna tolki 27.IV deklaracyjaj min. Ribbentropa abvieściła, što jana znachodzicca ŭ vajennym stanie z Narvehijaj. Usiu adkaznaść za vajnu tam min. Ribbentrop škidaje na Anhliju i Francyju ćvierdziačy, što jany raniej pryhataŭlalisia zaniać Narvehiju i im pamahaŭ u hetym narveski ŭrad, a Niamieččyna tolki na niekalki hadzin vypieradziła sajuźnikaŭ. Anhlijcy ćvierdžańni min. Ribbentropa zapiarečvajuć, zajaŭlajučy, što faktyčna byŭ pryhatavany ŭ ich ekspedycyjny korpus, ale na pomač Finlandyi i što Anhlija stała tolki ŭ abaronie niezaležnaści Narvehii i ahułam dobrych mirnych adnosinaŭ miž dziaržavami ŭ Eŭropie. Anhlija zmabilizavała 2 miljony žaŭnieraŭ, a Francyja 3 miljony z pałavinaj i buduć vajavać až da akančalnaj pieramohi.

Vidać adnak, što Anhlija i Francyja nia nadta peŭna čujucca i vyrazna pabajvajucca **Italii**, tymbolš što Niemcy, a taksama i niekatoryja vydatnyja italjancy, jak napryklad radnik ministerstva zahraničnych spraŭ Francesco Giemta, zajaŭlajuć, što Italija ŭ adzin dzień moža stać pa staranie Niamieččyny. U suviazi z hetym premjer Francyi Reynaud jašče raz aficyjalna zajaviŭ, što Francyja hatovaja parazumiecca z Italijaj. Aprača taho italjancy ŭ liku 40,000 asob, katoryja žyvuć u Francyi padali prośbu italjanskamu pasłu ŭ Paryžy, kab usie spornyja spravy Italija z Francyjaj vyrašyła mirna. Pakul-što Italija maŭčyć, čakaje, dumaje, a mahčyma, što tarhujucca jak z Niamieččynaj tak i z sajuźnikami.

Usich biazumoŭna cikavić i stanovišča **Zł. Štataŭ Pnč. Ameryki.** U Vašyngtonie zvaročvajuć što-raz bolšuju ŭvahu na mahčymaść vystupleńnia Zł. Štataŭ pa staranie sajuźnikaŭ. Navat hazeta „New York Post“ vyrazna damahujecca dać kredyt dla sajuźnikaŭ, vysłać amerykanskich latunoŭ u Europu i, kali budzie patreba, sarhanizavać kantralujučuju armiju na Atlantyckim i Spakojnym akijanie, kab źmienšyć dziejnaść totalistyčnych haspadarstvaŭ na mory.

Zabor **Danii i vialikaja aktyŭnaść niamieckaje dyplomacyi** na ŭschodzie i paŭdni Eŭropy vyklikaje takuju-ž aktyŭnaść u anhlijcaŭ, tym bolš, što jany stracili ŭ Danii vialiki rynak dla vyvazu svaich tava raŭ i pryvozu adtul praduktaŭ. Voś-ža apošnimi dniami adbyłosia ŭ Londanie niekalkich kanferencyjaŭ **min. Halifax‘a z ambasadaram SSSR** Majskim, byccam, u spravach pašyreńnia ŭzajemnaha handlu. Adnačasna anhlicki ambasadar, katory byŭ doŭhi čas na „ŭrlopie“, viartajecca ŭ Maskvu. Francyja-ž naznačaje ŭ SSSR novaha svajho ambasadara. Anhlija zaprapanavała tak ža ekanamičnaje parazumleńnie **Japonii.** 25 h. m. Francyja i Anhlija padpisali handlovy dahavor z **Švajcaryjaj**, na asnovie jakoha ŭvieś zapas syrca pradaść jana Anhlii i Francyi, a Niamieččynie nia budzie zusim dastaŭlać svaich tavaraŭ.

Švecyja pieražyvaje vajnu nervaŭ, choć niemcy zapiarečyli ŭsie viestki ab tym, što byccam jany chacieli pastavić Švecyi ŭltymatum. Aprača taho niamiecki ŭrad daśledziŭšy spravu narušańnia niamieckimi samalotami šveckaje terytoryi, pieraprasiŭ Švecyju i zajaviŭ, što Niamieččyna pastanaviła ŭsie haspadarčyja spravy vyrašyć z Švecyjaj u pryjaznych adnosinach

Nervovy i niapeŭny nastroj panuje dalej i ŭ **Halandyi, Belhii, Švajcaryi i Rumynii.**

Rp.

Usiačyna

Kolki i jakoj skaciny jość u prybałtyckich haspadarstvach. Pavodle Statystyčnaha Biura, Litva ŭ 1939 h. mieła 520.700 koniaŭ, Łatvija — 414,500, Estonija — 218.500. Skaciny ŭ Litvie było 1,103,600 štuk u Łatvii — 1.271.700, u Estonii — 705.000. Śviniej u Litvie było 1.117.000, u Łatvii — 891.300, u Estonii — 442,000. Aviec u Litvie—1.223.600, u Łatvii — 1.469.600, u Estonii — 964,700.

Zhareła 230 nehraŭ. U Amerycy ŭ m. Natchez vybuch vialiki pažar, u časie jakoha ŭ adnej zali tancaŭ zhareła 230 asob nehraŭ.

Ziamlatrasieńnie i pavodka. U Tureččynie ŭ Anatolii anahdaj było adčuta novaje ziamlatrasieńnie. Aprača taho ŭ Tureččynie raźlilisia niekatoryja reki i pazalivali miesty Elasi‘s, Smirnu i inšyja. Pavodka heta zrabiła vialikija straty, miž inšym zusim źniščyła jana 5 miastečak.

VOKAM PA ŚVIECIE

Zahraničnyja dyplomaty ŭ Kaŭnasie. 24 h. m. pryjechaŭ u Kaŭnas novy papieski pradstaŭnik nuncyj monsignor Centoza, katoraha ŭračysta spatykali vyšejšyja katalickija duchaŭniki Litvy na čale z arcybiskupam mitrapalitam Skvireckasam i pradstaŭnik uradu. 26.IV nunc. Centoza byŭ pryniaty ministram Urbšysam, a 29.IV Prezydentam Respubliki. 26 IV min. Urbšys pryjmaŭ tak-ža pasła Niamieččyny Zechlina, pasła Francyi Delonga i pasła Złučanych Štataŭ Paŭnč. Ameryki Norema, katory niadaŭna viarnuŭsia ŭ Kaŭnas. Anhlija, jakaja dasiul nia mieła svajho stałaha pasła ŭ Lićvie, nadoviačy naznačyła svaim stałym specyjalnym pradstaŭnikom u Kaŭnasie dasiulešniaha radnika anhlickaha pasolstva ŭ Ryzie Prestona. Pry hetym treba zaznačyć, što hieneralny sakratar ministerstva zahraničnych spraŭ Turaŭskas 1-ha maja vyjaždžaje ŭ Švajcaryju, dzie zajmieć stanovišča litoŭskaha pasła ŭ Bernie. Dasiulešni tamašni litoŭski pasoł Šaŭlys, katory byŭ litoŭskim pradstaŭnikom u Polščy, adchodzie na emeryturu.

Zołata pływie ŭ Ameryku. Za tydzień, jaki končyŭsia 17.IV sioł., pryviaziena ŭ Ameryku zołata na sumu 72,323,539 dalaraŭ. Z hetaha z Švecyi było zołata na 18,243,024 dal., z Anhlii — 9,855, 591 dal , z Halandyi — 17,070,205 dal., z Švejcaryi—11,921,998 dal. a rešta z inšych haspadarstvaŭ.

Kitajcy adabrali m. Kaifeng. Kitajcy paviedamili presu, što ichnaj armii 23.IV udałosia adabrać ad Japoncaŭ miesta Kaifeng. U časie baraćby na vulicach hetaha miesta kitajcy zarezali 93 aficeraŭ i 100 japonskich žaŭnieraŭ. Japoncy padali, što im udałosia iznoŭ zabrać m. Kaifeng i što ichnich zabitych žaŭnieraŭ i aficeraŭ było kudy mienš.

Švecyja zbroicca. U Švecyi raspisana nutranaja pazyka na 500 miljonaŭ karon, jakaja praznačana na ŭzmacnieńnie vajennaje švedzkaje siły. Hetymi dniami Švecyja kupiła ŭ Italii 4 torpedoŭcy (vajennyja karabli)-

Jak chto kaho topić. Anhlijcy pišuć, što ad 14 da 21 krasavika zatapili im niemcy 3 karabli. Im-ža ad 9 da 22 krasavika ŭdałosia zatapić, abo złavić 26 niamieckich handlovych karabloŭ. Nadoviačy na bierahi mora kala Oslo vada vykinuła 3,000 niamieckich trupaŭ

Narveskija latuny ŭciakli na niamieckim hydroplanie. Dvom narveskim latunom udałosia ŭ narveskim porcie Christiansund abmanuć niamieckich stražnikaŭ i ŭvajšci ŭ niamiecki hydroplan, byccam dla napravy jaho, a paśla na hetym-ža hydroplanie ŭciačy ŭ Anhliju.

Ksiandzom i prafesaram zabaroniena palitykavać. 25 h. m. u Hišpanii abvieščany zahad, jaki zabaraniaje ksiandzom, prafesarom i slabram partyjaŭ vystupać i havaryć ab spravach, što nie adnosiacca da ichniaha paklikańnia, abo prafesii. Dazvoły na takija vystupleńni ŭ kanieśnych vypadkach budzie vydavać urad prapahandy.

Jak pieravoziać vuhal z Niamieččyny ŭ Italiju. Paśla taho, jak Anhlija zabaraniła italjanskim karablom pieravozić z Niamieččyny vuhal u Italiju morskimi šlachami, adbyvajecca heta pry pomačy čyhunki. Praz 7 hraničnych stancyjaŭ miž Niamieččynaj i Italijaj kožny dzień idzie 65 ciahnikoŭ z vuhlom, jakija viazuć da miljona ton u miesiac.

Jakija hazety vychodziać u Hien. Polskaj Huberni. „Liet. Žinios“ padaje, što ŭ Hien. Huberni vychodziać ciapier papolsku hetkija hazety: „Nowy Kurjer Warszawski,“ „Goniec Warszawski,“ „Dziennik Radomski,“ „Kurjer Częstochowski,“ „Kurjer Kielecki“ i „Dziennik Poranny,“— hety apošni ŭ Krakavie.

Žyćcio ŭ Vilni i Kraju

Što zrabiŭ i što budzie rabić Mahistrat u Vilni, ab hetym infarmavaŭ nadoviačy presu burmistr m. Vilni K. Stašys. Voś-ža daviedvajemsia, što Mahistrat pierad usim dbaje ab uparadkavańni m. Vilni i pravodzić rearhanizacyju pracy samaŭradu. U suviazi z rearhanizacyjaj zvolniena 506 dasiulešnich pracaŭnikoŭ Mahistratu i pryniata na kiraŭničyja stanoviščy kala 500 lićvinoŭ. U mieście praviedziena źmiena nazovaŭ vulic, na jakich prybita ahułam kala 1385 novych tablicaŭ z nazovami. Dahetul niama tablicaŭ jašče na 134 vulicach. Zavodzicca paradak na rynkach, u ruchu kołavym i aŭtabusnym. Chutka pačnuć uparadkoŭvać katedralny plac, układać hładkuju mastavuju na vul. Dr. Basanavičiusa (b. V. Pahulanka), Pylimo (b. Zavalnaja). Uparadkavana budzie hara Hedymina i bliskija da jaje vulicy. Vialikaja ŭvaha źviernuta na ŭtrymańnie čystaty i paradku. U halinie aśvietnaj pavialičana kolkaść škołaŭ z 46 na 65. Na pomač niezamožnaj školnaj moładzi prajektujecca sioleta vydać 423,000 litaŭ. Ciapier Mahistrat pamahaje 12500 vučniam. Najvialikšym ciažaram dla miesta jość biezraboćcie, dziela taho mahistrat budzie staracca dać rabotu biezrabotnym. 23.IV pry roznych rabotach pracavała 8.658 asob, a jašče ŭ śpisie biezrabotnych było zapisana 6,480 asob. Niezamožnym i nia zdolnym da pracy žycharam, patrabujučym pomačy, Mahistrat budzie pamahać praduktami, adziežaj, draŭmi Pomačy hrašmi zusim nia budzie davać, choć dasiul heta praktykavałasia.

Sčapleńnie vospy ŭ Vilni i Vilenskim kraju dla dziaciej pačniecca 1 maja i tryvać budzie da 1 kastryčnika.

Čas abarony ryby ad łaŭleńnia pačniecca 1 maja i budzie tryvać da 1 lipnia sioleta. Rakaŭ samcoŭ možna łavić ad 1.V da 15.X, rakaŭ-samicaŭ — ad 15.VII da 15.X. Złoŭlenyja raki pavinny być nia mienšyja jak 10 cm. daŭžyni. Za łaŭleńnie mienšych rakoŭ, jak i za łaŭleńnie ryby aścioj i pry pomačy vybuchovych mataryjałaŭ buduć vialikija kary.

Za źniavahu Litoŭskaha haspadarstva i armii sud zasudziŭ M. Kaściałkoŭskaha, brata b. polskaha ministra Kaściałkoŭskaha, na 1 miesiac aryštu abo 200 litaŭ štrafu.

Transparty sieladcoŭ dla Litvy, jakija trapili ŭ vajenny haračy čas u Kopenhagu i byli tam zatrymany, paśla adpaviednaha zvarotu litoŭskaha ŭradu da niamieckaha, prybuduć u Litvu biez pieraškod.

Za samahonku Vilenski Haradzki Sud pakaraŭ strafam i aryštam (pieravažna pa 600 litaŭ i 6 mies. aryštu) 24 sialan, z roznych padvilenskich miascovaściaŭ. — Para było-b raz na zaŭsiody našym sialanam pierastać hnać samahonku i hubić svaje haspadarki.

Pašyrajuć čyhunačnuju darohu na linii Vilnia-Kaŭnas ad stancyi Landvarova da Palemonaŭ. Dasiul byŭ tam tolki adzin tor, a ciapier budujuć druhi. Rabota idzie pryśpiešanym tempam, bo vymahaje hetaha ruch na henaj linii, jaki štoraz bolš pavialičvajecca.

Kamunikacyjnaje parazumleńnie Litvy z SSSR. Na asnovie litoŭska-savieckaha parazumleńnia biespasiaredniaja kamunikacyja miž Litvoj i SSSR budzie mieć try punkty— u Kianie, Stasiłach i Marcinkancach. Kamunikacyja praz Marcinkancy budzie adčyniena 1.V. Na asnovie henaha-ž parazumleńnia Litva budzie mieć prava pieravozu tavaraŭ u Adesu i Rumyniju, a SSSR budzie mieć prava tranzytu praz Litvu ŭ Niamieččynu.

Dr. med. B. TOŁČYNSKI
b. Asystent Kliniki U.S.B.
Chvaroby vušej, nasa i horła.
Zavalnaja 10, tel. 16-38.
Pryjmaje: 8--10 i 16—19 hadz.

Leidėjas ir Redaktorius: ADOLFAS KLIMOVIČIUS
Vydaviec i Redaktar: ADOLF KLIMOVIČ
Telefon u drukarniu i redakcyju 28-32.
Fr. Skarynos vardo Gudų Spaustuvė, Vilnius, Pylimo g-vė 1
Biel. Drukarnia im. Fr. Skaryny, Vilnia. vul. Zavalnaja 1.

Valstybinė Vrublevskių vardo VILNIUS